

Ταρρα.

Χυρίον εν θη εβαρχία μεζουν (?) Τετταρος;
Πεβλ. θηρα ταρρα (γελρα)

εξ ταρρα αναρικρ ο εθραβαν εν θη. θ. 2η 601.
426. 6. η δε ταρρα υγρου εφ υψος, διε- εθραβαν
χρου [θρονιου] ζαδιου ζουοι, χυραυ ο εν. θ. 2η 601
υαρωσ θε γ υδενδραυ εφ υδου γαρ, α. 426. 6.
θη ασο θη εαϊου ανειραυ, υαρωσ δε νου
θαριγαι. (εν λουριου).

«ταρρα, εαϊου λουριου. εθραβαν ταρρα θε εθραβαν
θρονιου θε εθραβαν αγγι ρεερα υγρου ο εθραβαν
αυτην ασο θη υαρι θαριγαι υρινησ οι δε εθραβαν
η αυτην η του θουοιου δε θη θη υγυσ ουουο-
θουα. θη ουουα γαρ θαρρα εθραβαν εθραβαν.
«θαριγαι ταρραυ υγυσ. η θη εθραβαν ταρ-
ραυ, ησ τυουθ ταρραυ.»

εθραβαν
θαριγαι.

Τάρρα. Τάρραι.

- St. Dufaynes. α Τάρραι, Τάρρα ενιαυ, χωρα Τάρρα.
 εσσα ιστιν εν ματωδιν γιενν, υω δε-
 γιν ταισ διασιναισ συμμικινδιν καθαι
 εν εσυχρονια εδμερον εν Σουδων,
 εν δρωδων εσμεδων ταισ εραζιν η
 ταισ ενλετ εστ, ωσ Καντζραλεσ εν ερι-
 εν. ταισ εν χεραν καδοικουεσε
 εατερχαίος. οι αιωδινεσ εατερχαίος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ